RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

nr. 101.473 van 4 december 2001
in de zaak A. 94.726/VII-22.485

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
advocaat B. VRIJENS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Kortrijksesteenweg 551

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, van XXX nationaliteit, op 21 augustus 2000 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juni 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 3 mei 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de eerste verzoekende partij ter kennis gebracht op 21 juni 2000 en aan de tweede verzoekende partij op 30 juni 2000;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 19 september 2000 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 6 juli 2001 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2001;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. MESSENS, die, loco advocaat B. VRIJENS, verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag toepassing vraagt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partijen kwamen België binnen op 6 april 2000 en verklaarden zich op 7 april 2000 vluchteling.

1.2. Op 3 mei 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken ten aanzien van beide verzoekende partijen een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 20 mei 2000 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing als volgt ten aanzien van XXX :

> "Aan betrokkene werd op 12 mei 2000 op zijn gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor zijn asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.
>
> Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeftgegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2,

al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 3 mei 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

ten aanzien van XXX :

"Aan betrokkene werd op 12 mei 2000 op haar gekozen woonplaats een oproeping aangetekend verstuurd om de motieven voor haar asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal.

Aangezien betrokkene zonder geldige reden binnen de maand na de verzending ervan geen gevolg heeftgegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen, bevestigt de Commissaris-generaal overeenkomstig artikel 52, par. 2, al. 4, van de Vreemdelingenwet, de weigering van verblijf besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 3 mei 2000.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.".

Dit zijn de bestreden beslissingen;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun enig middel het volgende stellen :

"Schending van de artikelen 52, §2, 4° en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen, meer specifiek de rechten van verdediging.

Machtsmisbruik.

Dat de bestreden beslissingen, welke aan verzoekers werden betekend, aangetast is door machtsmisbruik en de artikelen 52, §2, 4° en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de algemene rechtsbeginselen, meer specifiek de rechten van verdediging van verzoekers, schenden, wanneer deze stellen dat verzoekers zonder geldige reden binnen de maand geen gevolg hebben gegeven aan de oproeping noch aan de vraag om inlichtingen.

Bij aangetekend schrijven dd. 12 mei 2000 werden verzoekers ingevolge indiening van een dringend beroep bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen door deze uitgenodigd voor een mondeling verhoor.

Op 20 juni 2000 bevestigde de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen echter de verblijfsweigeringen omdat "verzoekers zonder geldige reden binnen de maand geen gevolg hebben gegeven aan deze oproeping noch aan de vraag om inlichtingen" (in de oproeping tot verhoor dd. 12.05.2000 wordt onder meer vermeld dat "indien een geval van overmacht u belet gevolg te geven aan deze oproeping wordt u dringend verzocht enerzijds het bewijs van de ingeroepen overmacht en anderzijds de elementen die u ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil inroepen, binnen de maand die volgt op de datum van deze oproeping per aangetekend schrijven over te maken aan het Commissariaat-generaal").

De bestreden beslissingen, welke ten aanzien van verzoekers werden genomen, stellen dat verzoekers zonder geldige reden binnen de maand geen gevolg hebben gegeven aan de oproeping noch aan de vraag om inlichtingen.

Dat verzoekers aangaande voormelde motivering opmerken dat verweerder zijn macht misbruikte door geen rekening te houden met de door verzoekers ingevulde vragenlijsten van het Commissariaat generaal.

Dat verzoekers vaststellen dat zij de aan het Commissariaat-generaal toegezonden vragenlijsten (onder vragen 23 en 24) dd. 8.05.2000 een volledig uiteenzetting van hun asielrelaas hebben gedaan (cfr. stuk 2).

Dat door verweerder wordt nagelaten te weerleggen waarom voormelde uiteenzettingen van verzoekers in hun dd. 8.05.2000 ingevulde vragenlijsten van het Commissariaat-generaal niet kan begrepen worden als "de elementen die u ter ondersteuning van uw asielaanvraag wil inroepen".

Dat verweerder in de bestreden beslissingen, welke aan verzoekers werden betekend, naliet te antwoorden op de argumentatie vervat in hun dd. 8.05.2000 ingevulde vragenlijsten van het Commissariaat-generaal.

Dat de beslissingen niet afdoende gemotiveerd zijn doordat verweerder met alle gegevens van verzoekers asielaanvragen, meer bepaald met de feiten, zoals door verzoekers in hun aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen verzonden vragenlijsten dd. 8.05.2000, geen rekening hield.

Dat verweerder zijn macht misbruikte door de vragenlijsten van verzoekers naast zich neer te leggen en door onterecht toepassing te maken van art. 52, § 2, 4° van de Vreemdelingenwet.";

2.2 Overwegende dat de verzoekende partijen in essentie voorhouden dat de bestreden beslissingen aangetast zijn door machtsmisbruik, de motiveringsplicht, artikel 52, §2, 4° Vreemdelingenwet en de rechten van verdediging schenden aangezien het Commissariaat-generaal geen rekening hield met de door hen op 8 mei 2000 ingevulde en overgemaakte vragenlijsten als zijnde elementen die zij ter ondersteuning van hun asielaanvraag willen inroepen, zoals gevraagd in de convocatie van het Commissariaat-generaal d.d. 12 mei 2000 ;

Overwegende dat niet kan worden ingezien hoe de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de door de verzoekende partijen aangehaalde wetsbepalingen en rechtsbeginselen zou kunnen hebben geschonden, laat staan machtsmisbruik zou hebben gepleegd, door vast te stellen dat de verzoekende partijen, die op 12 mei 2000 werden uitgenodigd om op 22 mei 2000 de motieven van hun asielaanvraag te komen toelichten of deze schriftelijk over te maken aan het Commissariaat-generaal, binnen de maand na de oproeping, zonder geldige reden, geen gevolg hebben gegeven aan de oproeping noch aan de vraag om inlichtingen; dat de verzoekende partijen de vragenlijst die de commissaris-generaal hen op 8 mei 2000 ter beschikking stelde en die zij op 8 mei 2000 hebben ingevuld en overgemaakt, en waarin zij op een beknopte manier de redenen van hun asielaanvraag hebben weergegeven, redelijkerwijs niet kunnen beschouwen als een antwoord op de vraag naar bijkomende inlichtingen van het Commissariaat-generaal van 12 mei 2000; dat de aangevoerde onderdelen van het enig middel over de ganse lijn falen naar recht; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de

tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vier december tweeduizend en één, door

Mevr.	M.-R. BRACKE	kamervoorzitter,
de H.	L. JOLIE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

L. JOLIE **M.-R. BRACKE**